



SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILAFRANCA DE BONANY

Dip.Leg. PM 26-1980 núm. 29 5-XII-1982

**GRUP
TORO**



UN DIA DE L'HIVERN DE 1940, AQUESTS HOMES VILAFRANQUERS
S'ATURAREN UNA ESTONA PER RETRATAR-SE.
TOD'UNA CONTINUAREN LA FEINA D'AIXECAR LA PART NOVA
DEL NOSTRE TEMPLE PARROQUIAL, ON, UN ANY MÉS, CELEBRAREM
LA FESTA DE LA PARONA SANTA BARBARA;

COOPERATIVISME

FALTA UNA COOPERATIVA PAGESA

En el nostre temps, no es comprèn una agricultura rendable, dins un àmbit d'empresa familiar, sense el concurs del cooperativisme.

Encara que des de la més remota antiguitat hi ha senyals que ja es practicava el cooperativisme en agricultura, aquest moviment no pren força fins ben entrat el segle actual. A Mallorca, són ja molts els pobles que tenen cooperativa, però encara massa els que no en tenen.

Entre els darrers hi està Vilafranca.

La funció primera d'una cooperativa és la defensa dels interessos econòmics dels pagesos; mitjançant la unió, poder comprar més barats els adobs (abonos), les llavors, les màquines, etc.; llavors, defensar els preus dels productes de la collita o de la venda del bestiar. Però a la llarga n'hi una altra encara més positiva: crear un esperit d'ajuda i de solidaritat entre pagesos, desterrant l'enveja i la divisió entre ells, fomentant la cultura agrària i creant un front de defensa (en col·laboració amb els sindicats) dels grans monopolis que els exploten i contra els que no es pot lluitar individualment.

Un Estat que realment vulgui ajudar a l'agricultura ha de començar pel cooperativisme; els vilafranquers hem d'exigir aquesta ajuda, podent estar segurs que tindrem el suport del Servei d'Extensió Agrari, del Consell i del Ministeri de Treball, així com d'altres departaments. Per a començar seria convenient fer un curset, durant aquest hivern, per a preparar els futurs socis i primers dirigents.

Una vegada en funcionament la Cooperativa PAGESA de Vilafranca, i durant els primers mesos, es contaria amb l'assessorament del Servei d'Extensió Agrari i la cooperació de les altres dels pobles veinats.

Només falta un poc de voluntat dels pagesos vilafranquers.

Josep Estelrich



QÜESTIONS DE SALUT

La salut és un fet molt important i un tant difícil de definir. Actualment es diu que salut és un bon estar físic, mental i social o que és l'armonia entre l'individu i el mitjà que l'envolta o extern.

Quatre són els punts més importants a tenir en compte al parlar de salut: Educació; Prevenció; Assistència; Rehabilitació.

EDUCACIÓ

Dins l'escola és el lloc millor per aprendre en matèria sanitària i arribar a aprendre que la falta de salut no és solament la malaltia, sinó totes aquelles coses que no beneficien a l'home, per exemple, una mala alimentació, un excés de treball.....

PREVENCIÓ

És la lluita contra la enfermetat a fi de que aquesta no arribi a afectar-nos com per exemple la vacunació o la lluita contra aquestes coses que en l'educació havíem après que en ~~5~~eren perjudicials, la vigilància de l'aigua que hem de beure o els aliments.

ASSISTÈNCIA

És l'ajuda a vèncer l'enfermetat quan ja és una realitat.

REHABILITACIÓ

És la nova integració de l'individu malat físic o psíquic a la societat. Aprendre a considerar els vells i invàlids uns amics més que poden lluitar amb nosaltres.

Monserrat Saúleda Parés
metge de Vilafranca



EDITORIAL

Des del passat dia 21 de novembre, aquest FULL nostre, SANTA BARBARA, forma part de l'Associació de PREMSA FORANA. Vàrem presentar la sol·licitud d'ingrés i unànimement es va acceptar la nostra petició. Per això, a partir d'aquest número, veureu a la capçalera de la revista l'emblema que ens acredita com a socis.

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca comprèn en aquest moment un total de 26 publicacions escampades per tots els racons de l'illa. D'aquestes publicacions n'hi ha que duen a les seves esquenes una llarga vida i d'altres que són encara més tendres que nosaltres mateixos.

Pensem que no és necessari subratllar l'important paper que tenen i que han de tenir aquestes publicacions per fomentar la cultura i ajudar a arrelar la nostra consciència de poble.

Una tasca que desitjam sigui tasca de TOTS els vilafranquers. Que a TOTS estan ben obertes les planes de la revista.

Aprofitam per saludar coralment als nous germans de l'Associació i per agrair-los publicament la bona rebuda que donaren a la nostra publicació que ens encoratja a seguir endavant, amb més força i amb més il·lusió.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NAIXEMENTS

Sebastià Amengual Rosse-
lló, fil d'Antoni i de
Maria.

NOCES

Antoni Bosch Noguera
amb
Joana Maria Portell
Mascaró.

HAN MORT

Magdalena Garí Mayol.
Guillem Català Català.

A la plana anterior
heu trobat
dues Seccions noves:
Cooperativisme
i Salut.
Dues noves seccions
que continuaran
als propers
números.

N O T A. S'està fent la recol·lecta, com cada any, dels donatius pel manteniment d'aquest FULL Santa Bàrbara. Esperam tenir la bona acollida que hem tingut fins ara. Gràcies.

DIA DE REFLEXIÓ

Les vint-i-quatre hores de reflexió immediatament després d'haver acabat el continu bombardeig dels vint-i-un dies de la campanya electoral no tan sols és bo i necessari per cadascú decidir reposadament el seu vot, sinó també necessari per un rigorós anàlisi del comportament de la gent al llarg de les tres setmanes de propaganda electoral.



Tal vegada ningú s'hauria equivocat tant mai com aquells "pares de la pàtria" gelosos dels seus privilegis obstinats en fer creure que som un poble esquiterell i ingovernable de "feina fuig i menjar vina" i per tant incapaç de conviure dins una societat democràtica. En contra partida l'experiència de les tres setmanes electorals demostra l'avanç cultural i la maduresa de la gent, un repàs al desenrotllament de totes i cada una de les jornades electorals sorprenentment donen entendre la capacitat d'adaptació al nou sistema democràtic, que suposa haver aconseguit que persones de diferents ideologies i classes socials discutir sense acalorament els pros i els contres de cada programa.

Per altra part, el funcionament de les històriques eleccions generals del 28 d'octubre també és demostració clara de l'alt grau de civisme de la població, suficientment preparada per una política de diàleg imprescindible pel necessari enteniment dins un sistema de llibertat.

Així mateix al despertar en dia tan assenyat com aquest 28 d'octubre, hem de notar que era molta la gent atemorida per esser la data donada pels "golpistes" per una vegada més intentar un "cop d'Estat" en la intenció d'impedir la consolidació de la democràcia.

Fruit de la reflexió és el decidit coratge del ciutadà que, fent cas omís als rumors involucionistes, en gran mirament i orde varen acudir massivament a la cita de les urnes i amb el seu comportament fer possible que en tot moment regnàs per tot arreu la més absoluta tranquil·litat.

A conseqüència de la profunda meditació del 27 d'octubre dia de reflexió, és la confiança depositada pel ciutadà en el P.S.O.E. La acaparadora victòria socialista que ha aconseguit casi el doble de diputats al Congrés que el seu seguidor més immediat ha obert el portelló de l'esperança al poble espanyol que des de sempre ha recolzat la lluita del poder per mediació de les urnes.

Som tots que ens podem felicitar pel triomf socialista que amb seu projecte moderat fonamentalment representa un desig de canvi de cap endavant, en la il·lusió de aconseguir per tots els mèrits el funcionament del sistema democràtic.

Centrant l'atenció al nostre poble és obligat ressenyar que el 28 d'octubre de l'any 1982 diada d'eleccions generals, serà recordada per tots els vilafranquers que seguiren de prop el procés de la jornada electoral. En tot moment se va demostrar la capacitat de diàleg i sentit democràtic dels representants de cada partit. El resultat de les urnes, igual de sempre a la "Vila", ha donat la majoria a la dreta, i per altra part l'esquerra també queda contenta ja que ha triplicat en poc temps la seva clientela.

Al final, juntament es va celebrar la victòria d'uns i altres, en demostració que el guanyar o perdre s'ha de saber fer amb elegància.

Bartomeu Estrany



Altar major de la nostra par-
roquia de SANTA BARBARA,
abans de la darrera reforma.

FESTES DE

SANTA BÀRBARA 1982

DISSABTE, dia 27 de novembre,
a les 10 del vespre; Cine Parroquial
Sessió de CINE-FORUM
es passarà i comentarà la pel·lícula:
LOS DIABLOS.

DIMECRES, 1 de desembre,
a les 9 del vespre; Temple parroquial
Concert per la coral EL TALLER
es repatiran programes detallats

DIVENDRES, 3 de desembre.
a les 7,30: Passacarrers,

amb la Banda de Cornetes i Tambors.
Obertura de la Biblioteca Municipal.
Fogueró, a la Plaça.
Ball, animat pels "Aires Vilafranquins".

DISSABTE, dia 4, festa de Santa Bàrbara:

a les 9 del matí: Recollida de joies per la festa infantil.
a les 11: El Club d'Esplai farà festa per a TOTS els
allots del poble.

a les 3 de l'horabaixa; al camp de futbol:

partit dels ALEVINS
i després dels INFANTILS.

a les 7,30: M I S S A D E L A F E S T A

Bunyolada

Trobada de ball de bot, per a tothom,
vells i joves,

amb participació de grups de 10 pobles.

PARTICIPEN EN L'ORGANITZACIÓ: "Sa Paparra" (Cine-Forum).- "Sa Nostra"
(coral EL TALLER).- Ajuntament (fogueró).- Banda de Cornetes i Tambors.
"Aires Vilafranquins".- Club d'Esplai.- Club de Futbol.- Club "Jovent
Unit".- Escola de Mallorca (Trobada de Ball de Bot).

CARTES AL FULL

FESTES DE SANTA BÀRBARA

Al núm.28, convidayem a escriure "cartes al director". I deïem: "es norma, a totes les publicacions, que les cartes arribin AMB AUTOR BEN IDENTIFICAT. Encara que si ho demanen poden sortir a la revista amb pseudònim".

A totes les publicacions del nostre país, "ben identificat", significa: nom i llinatges, adreça i nº del DNI.

"Por un perro que maté..." o, els punts allà on toca.

Sé que n'hi ha bastants que l'escrit de l'altre mes a la revista sobre el viatge del Papa, el m'atribuïxen a jo, però jo no l'he escrit, estic tot tranquil.

Jo demanaria que, perquè no hi hagi confussions, es firmàs amb el seu nom, però cada qual és cadascú. Punt i apart.

Tocant això del Papa si hagués pogut venir damunt un ase, és una idea que jo la respect, com totes les altres que tenguí la gent.

Però també hi vull dir unes paraules damunt això, i és que si a aquests casi 300 milions les haguessin repartits entre els dos milions i pico d'aturats i els més de dos o tres milions de pobres, pobres, i no parlem dels alcohòlics marginats, vells, etc. etc. haurien tocat a més de 10 milions per barba, i "tutti contenti".

També n'hi ha que han dit que això de València són avisos. Conforme. Jo respect totes les idees i el parer de la gent, però jo les pregunt a aquests: si Déu és el nostre Pare, quin pare hi ha que mati un fill seu per "avisar" a l'altre fill? Dois.

Comentaris?...

Si voleu fer cap comentari que en faci es qui pugui, per mi pot fer tots els que vulgui que jo no li faré contrari.

En s'hivern tothom se tapa i en s'estiu no han mesté llençols, si ha duit sa pau an els espanyols benvingut hagi estat el Papa.

Jaume Nigorra.



L'altre dia vaig llegir una crònica damunt un diari de les illes en la qual s'exposava que les festes de Santa Bàrbara fins ara havien estat una manera de desunir el poble de Vilafranca. Jo em deman qui és aquest senyor periodista per dur a terme aquesta afirmació categòrica si ell no ha participat mai en les dites festes, i endemés tots sabem que les festes de Santa Bàrbara varen esser "ressuscitades" pel rector D. Joan Martorell, amb una finalitat: el retorn d'una commemoració a Santa Bàrbara, patrona del nostre poble i celebrar unes festes "culturals", a on hi cabia tota mena d'actes d'aquest tipus. Però hem de reconèixer que el rector passat, En Pere Fons, les va potenciar, i les va donar en mans del poble, el seu desig era que fossin els mateixos vilafranquers els qui organitzassin les seves pròpies festes, amb la col·laboració de la joventut del poble (que es veu al Club) Per això dic, que en ve molt de nou que s'afirmi que les festes de Santa Bàrbara, hagin estat festes per desunir Vilafranca, quan es convidava a tothom mitjançant els medis de comunicació que tenim al poble, que per cert són pocs, la revista parroquial i també des de l'altar de l'església i s'organitzaven actes, com podem esser els bunyols, el fogueró el ball de bot, que hi participava tothom que volia.

Pens que l'actitud d'aquest senyor és una actitud infantil i totalment immadura, que intenta tirar per terra tota la feina dels dos rectors anteriors i de molta de gent del poble, i té una actitud irresponsable quan s'atreveix a dir i escriure damunt un tema del que no té la més petita idea.

Si de veres volem "fer poble", convindrà anar més alerta a no fer tant de mal a les altres persones que no comparteixen la nostra mateixa ideologia i no intentar-les fer passar per beneïts.

Catalina M^a Bover.

I UNA CARTA DEL RECTOR

Enmig de cartes, cròniques i comentaris, crec que jo també he d'escriure una carta. Perquè tenc quatre coses que dir:

1ª.- Que una ferida quedi al descobert (i per un poble és una ferida tota desunió) pot esser un mal o pot esser un bé. Mal, si queda al descobert i res més; prest s'infectarà; i serà pitjor. Bé, si aprofitam per posar-hi remei.

2ª.- Aquest tipus de ferida sol infectar-se, casi sempre, perquè en lloc de cercar remei es cerquen culpables. I endemés de que "quan un no vol dos no es barallen", o com diuen en castellà: "la razón y la sinrazón no se cortan por un tajo tan vertical que quien tiene de la una no tenga también de la otra", cercar qui té la culpa (o qui té més culpa, o qui va començar) no serveix de res mai. El que importa és saber qui té la solució.

PER LA "UNIFICACIÓ SOCIALISTA"

Passades les eleccions generals i a punt de formar-se el nou govern socialista l'atenció política, endemés de veure quines seran les seves primeres passes a donar, s'accentua damunt les pròximes eleccions municipals, que es duran a terme segurament abans del proper mes d'abril.

Els resultats de les "generals" a Vilafranca, donen a entendre que el nostre poble està decidit a deixar-se governar, a expenses del que pugui succeir a les eleccions municipals, per persones de la dreta conservadora.

3ª.- I la solució no la té qualcú tot sol, si guí qui sigui. El remei el tenim entre tots, un poc per hom. Un remei, que comença per un convenciment personal de que no podem viure bé sense conviure bé. La ferida quedarà cicatritzada quan TOTS aportem la part de solució, de remei, que està en les nostres mans.

4ª.- És ver que hi ha un impediment gros; a ningú li agrada que el tinguin per covart. I a vegades pareix covardia, o por, esser el primer en posar el mac en terra.

Però, ¿tenim clar què és covardia i valentia? El diccionari defineix així la valentia: "fortalesa d'ànim davant el perill o la desgràcia". Valent no és el qui crida més fort, o pega més fort, sinó el més eficax en aconseguir (en el nostre cas) conviure bé per poder viure bé.

De Jesús de Nazaret impressionen les seves paraules valentes, per exemple, en front dels fariseus. Ara bé, impressionen molt més, es tornen irresistibles els seus silencis, quan la paraula no podia fer sinó capficar més el seu poble que sofria a Palestina. Per exemple, davant les acusacions dels grans sacerdots, llegim que "el Bon Jesús no tornà badar boca, fins a tal punt que en Pilat no se'n podia avenir".

Sens dubte, hi ha que ser molt més autènticament valents (en certes circumstàncies) per callar que per esclaiar-se cridant.

No vull acabar teoritzant, ni en consells moralitzadors. Més bé, declarant que a la tasca d'aportar la meua part de solució per cicatritzar les ferides, m'hi apunt. Amb humilitat, i qualche estona tremolant, però m'hi apunt. Sense ingenuïtats i amb consciència del que faig, m'hi apunt.

Miquel Mulet Coll

Vilafranca, sempre ha patit de tenir una majoria de dretes o de centre, que pel cas ve a ser el mateix, que ha tingut les mans sempre lliures per fer i desfer sobre les qüestions que han afectat al col·lectiu del poble. Aquesta majoria s'ha trobat, fins ara, amb una minoria que ha assumit el paper d'una oposició dèbil, incapaç de fer-se notar, ja que la seva representació a la "Casa de la Vila" ha estat insuficient en totes les consultes electorals.

A un poble, en política, se'l pot comparar a una persona, que, per caminar i poder complir amb els seus duers quotidians precisa de les dues cames, tant de la dreta com de l'esquerra, perquè si només en té una, el seu caminar es fa lent, i es veu obligat a emprar croses. En canvi, si les té a totes dues bones i sanes el seu caminar es fa alegre i amb harmonia.

D'aquí surt la necessitat de formar o crear una "cama" esquerra forta, que poc a poc segueixi solidificant-se i faci front amb la seva lluita, per un poble millor, a n'aquesta dreta que ha florit en menys de tres setmanes, i que ha sortit per ocupar l'espai que ha deixat el grup de "centre", totalment incapaç de fer progressar el nostre poble.

La formació d'una esquerra el poble, passa forçosament per l'agrupació o unificació de les forces socialistes, a nivell local. Es tasca, per tant, dels "socialistes moderats", (PSOE) i dels nacionalistes d'esquerra" (Partit Socialista de Mallorca), la d'intentar, mitjançant el diàleg, arraconar les petites diferències que els separen i unificar els criteris comuns que vagin enllaçats al desig de formar un grup de persones que treballin per fer possible un "canvi" que faci que el poble de Vilafranca comenci a CAMINAR.

Una possible "unificació socialista" suposaria, endemés de convertir-se en la segona força política, esser el major contrapès per la dreta. Avui més que mai, es necessària una oferta de "canvi" pel nostre Ajuntament. Avui més que mai, hi ha la possibilitat d'acabar amb el monopoli del poder polític a Vilafranca.

Miquel Barceló.



NOTICIES FRESQUES

CURSETS PRE-MATRIMONIALS

A la nostra comarca està previst que uns quants matrimonis es preparin per ésser ells els animadors dels Cursets que fan les parelles d'enamorats que preparen el seu matrimoni. Una primera reunió per encetar aquesta preparació, serà a Vilafranca, dijous dia 9 de desembre a les 9 del vespre.

Els matrimonis que puguin prendre part amb aquesta feina engrescadora que dijous, dia 9, vagin a la Rectoria, a les 9 del vespre.

DESPEDIDA D'UN REDACTOR DEL FULL

El responsable de la nostra secció esportiva, En Miquel Barceló, el passat dia 25 es va despedir per una temporada. Aquell mateix vespre va emprendre viatge cap a la ciutat de Vitoria, on està complint el servei militar.



Solen dir que una imatge val més que mil paraules. Aquesta fotografia sols ha pogut recollir una petita part de quant la generositat dels vilafranquers va fer arribar als qui sofriren les conseqüències de les riuedes al llevant paninsular.



AIRES VILAFRANQUERS

Des d'aquestes pàgines volem felicitar a tots els components de l'agrupació "Aires Vilafranquers", per les seves darreres i exitoses actuacions.

TROBADA COMARCAL DE CRISTIANS

Per diumenge, dia 12 de desembre, les parròquies de la nostra Comarca, o sigui: Vilafranca, Petra, Ariany, Sant Joan, Montuïri, Algaida, Randa i Porres, han preparat una trobada pels cristians que vulguin profunditzar dins el suposa el temps d'Advent i Nadal. Serà a Sant Honorat, el diumenge s'horabaixa. Començarà a les 3,30 per acabar a les 7.

ESPORTS

VOLEIBOL

Sant Vicenç - Vilafranca 3-0

La lliga de VOLEIBOL ja ha començat. La desorganització del Vilafranca ha arriuat fins i tot a la seva secció de VOLEIBOL. L'equip es troba sense entrenador i desanimat. En aquest cas tan sols una unió molt grossa entre les seves components i un gran interès de la directiva del club en seguir fomentant aquest esport, aconseguiran una campanya tan fabulosa com la de l'any passat. Esperem el millor d'elles.

Miquel Barceló



CLUB D'ESPLAI

El grup de monitors del campament, veient la marginació dels nins dins la societat d'avui i el passotisme que existeix dintre el poble, es veu en la necessitat de crear un grup d'esplai.

OPCIÓ:

-Volem treballar per una societat que permeti la promoció dels drets i valors de la persona.

-Hem d'agafar una actitud i una postura crítica i objectiva de cara a la nostra societat.

-L'esplai és una manera de viure el temps lliure, per la qual la persona fa d'aquest temps que sia alliberador per ell i per altres i per esdevenir un home lliure.

OBJECTIU QUE TENIM:

-Que els nins descobresquin el seu propi ser, la seva personalitat, que es manifesta a través de l'expressió i la realitat.

-Que creixi en els nins el coneixement, l'estimació i participació al poble i a Mallorca.

Aprofitar les possibilitats educatives de la natura i promocionar el seu respecte i coneixement...

-Trobar dins l'esplai un temps propici per viure i per conèixer unes hores agradables realitzant una sèrie d'activitats que el predisposi a una postura i personalitat de cara al seu futur i a la seva maduresa.

-Que els nins aprenguin a fer ús de la seva capacitat d'anàlisi crítica.

CLUB D'ESPLAI

PRIMERA REGIONAL

Vilafranca - Soledad	2-4
Alcúdia - Vilafranca	2-2
Vilafranca - V.de Lluc	0-1

Als mals resultats que segueix recollint el VILAFRANCA hi podem afegir les sancions econòmiques que li han imposat pels incidents haguts en el partit Vilafranca - Soledad.

I és en la soletat de la cua, allà on queda de moment, a bastant distància del penúltim de la classificació. "L'estata de decepció", en que es troba el VILAFRANCA, pareix que estarà imposat durant el reste de temporada.

Són ja 25!! els partits que duu sense guanyar.



JUVENILS

Artà - Vilafranca	8-0
Vilafranca - Porto Cristo	1-1
Petra - Vilafranca	4-0

Si els resultats són pèsims, pitjor

Siels resultats són més que pèsims, pitjor és la seva organització. A molts de desplaçaments no hi ha vehicles suficients per desplaçar-se, endemés de fer falta un entrenador que pugui i vulgui encarregar-se d'ells constanment. Sobren directors.

INFANTILS

Petra - Vilafranca	3-0
Vilafranca - Margaritense	3-1
Porreres - Vilafranca	5-1

Únics que se salven del naufragi. Encara que a fora perdin clarament en tots els partits, al menys els d'aquí els guanyen.



ENTREVISTA A PEP SANSÓ

En dies passats, la notícia esportiva, especialment a Vilafranca, es centrava sobre la possibilitat de que el jugador vilafranquer, PEP SANSÓ, que actualment milita en l'equip de 3ª divisió, BADIA C.M., passàs a engrossar les files del "Sporting de GIJON", però, el que en aquests moments estigui complint el servei militar ha impedit que això fos possible.

Per altra banda, l'equip degà de l'illa, el Real Mallorca, s'ha interessat pels serveis del jugador vilafranquer. Amb tals motius, hem volgut entrevistar a En PEP SANSÓ, perquè ens doni les darreres notícies, i les seves opinions al respecte.

Pep, el fixatge pel "GIJON", impossible de moment, òno?

Sí, en efecte, el que estigui complint el servei militar, impossibilita el que pugui anar al "GIJON". I és una llàstima, ja que, com es pot imaginar, em feia molta il·lusió el poder arribar a jugar amb un equip de primera divisió.

I sobre les pretensions del MALLORCA què ens pots dir?

Bé, pareix que entre el Mallorca i el Badia hi ha hagut contactes, però no hi ha hagut acord, de moment.

Suposem que el MALLORCA i el GIJON haguessin fet al mateix temps ofertes al teu club ben semblants. En quin te quedaries tu?

Me fa il·lusió, com a mallorquí que som, vestir la camiseta del MALLORCA, però ocasions per poder fitxar amb un equip de primera divisió no se'n presenten molts de pics. Per tant, si qualche vegada se torna presentar l'ocasió amb més possibilitats de fer-se realitat, no ho pensaré molts de pics. Si això no és possible i el Mallorca i el Badia anaven a un acord, com ja he dit m'encantaria vestir la camiseta del Mallorca.

El que tu puguis anar al "GIJON", queda descartat?

Sí, de moment sí. El "GIJON", estarà en contacte amb els directius del Badia per si s'arreglès això del servei militar, poder-me'n anar de seguida cap allà, cosa que momentaneament és molt difícil, però, per si acàs,estic preparat.



Dels equips pels que has passat, don t'has trobat millor?

En tots he estat a gust. Vaig començar aquí en els alevins del VILAFRANCA, on vaig passà un parell d'anys meravellosos. Després, vaig anar al CIDE per seguir formant-me com a jugador i ara continuo en el BADIA treballant, intentant arribar el més enfora possible.

Ja per acabar, crec que a tots els vilafranquers i lectors de la revista les agradaria saber la teva opinió sobre els moments crítics pels que passa el VILA-FRANCA.

Crec que no és lògic que estigui aquí on està. Sense cap dubte hi ha gent i equip per sortir d'aquesta crisi. Ara bé, amb un poc més de disciplina i un poc més d'orde (que encara que no estigui dins el club, crec que són els motius principals de la seva situació), el VILA-FRANCA ha d'anar forçosament per amunt i s'ha de posar, amb l'ajuda de tots, aquí on li pertany.

NOTICIARI

Diu... "Niña por ti me muero",
quan una joveneta veu passar,
jo des d'aquí vui saludar
a l'amo Antoni Salero.

Voldria tenir sa xètxara d'una cotorra
per donar totes ses notícies que sé,
i si es govern hi vengués a bé
en donaria més que Radio Andorra.

Noltros feim molts de desbarats,
i no som tot sols en aquest món,
si es de darrera han de dur "cinturón"
pareixeran passarells dins es filats.

Perquè he sentit p'es carrer
que dins es cotxe hem d'anar fermats,
se pensen que llevaran ets esclats
i a molta de gent no li vendrà bé,

M'agradaria fer una cançó
per saludar a tota sa gent
que amb el seu coneixement
ha sabut aprendre sa lliçó.

Unes vilafranqueres han demostrat
esser molt bones espanyoles,
no han après a ses escoles
lo que En Pere mos ha ensenyat.

Pareixia que tenien una agenci
de tants de "bultos" que tenien,
per ajudar an es qui patien
d'es desastres de Valenci.

Hi ha molts de desenfeinats
que peguen per ses voreres,
elles varen esser ses primeres
per demanar ajuda an els veinats.

Se va perdre dins una cova
i el varen treure amb una canya
se coneix que davalla Espanya
amb aqueixa moneda nova.

Ses medicines des poteçari
curen moltes de ferides,
també es qui diuen mentides
les escriuen an es diari.

Vos ne contaré una de fresca
que no hi va cabre es mes passat,
en que ses eleccions hagin acabat
crec que encara hi haurà gresca.

Diu... Males pussés tè s'esparvé
i heu d'anar alerta que pot mossegar,
si me donau una ensaimada per berenar
jo tornaré votà s'ucedé.

Jaume Nigorra

GLOSES POPULARS

Descansam estant asseguts
i treballant sol cansar
ara hauran de pegar
una mica an es barbuts.

Es veritat i raó
que en veure barbuts espanta
sa barba abaix fa planta
però a sa cara no.

Es barbuts de Vilafranca
es qui les vulgui mirar
lo primer que ha de pensar
que no ne fan gens de planta.

En veritat puc contar
que en veure barbuts m'espanta
ells ne fan tanta de planta
com un deute i no pagar.

En veritat me present
per no afegir ni llevar
n'es barbuts voleu mirar
tenen es color dolent.

M'agrada es bromejar
es riure i anar "en raure"
menjar a sa mateixa taula
jo no les vui convidar.

En s'hivern es fred de peus
amb sa gelada espanta
ells ne fan sa seva planta
és menjant llet o fideus.

Han posat motls de fanals
i alguns queden resseguts
es que mira es barbuts
tots pareix que estan malats.

L'amo Antoni Salero



CONVERSAM AMB...

"EN GORI D'ES FORN"

Avui tenim amb nosaltres a un home de 74 anys, de nom Gori Bauzà Rosselló.

La gent el coneixerà per "Gori d'es forn", ja que és a un forn on ell ha desenvolupat la major part de la seva vida.

L'amo en Gori, ¿com començàreu tot això d'es forn? ¿Ja el teniu....?

Tenia jo 32 anys hi havia acabat es servici; de tenir-lo, no en tenia cap, ja que munpare era fuster, vaig esser jo el qui el va posar, vull dir que no era res de família.

I com vos decidireu per fer un forn, qui vos va ajudar?

Es meu padrí, En Gori de Ca'n Jurdiel me deia: "Perquè no poses un forn?", i jo que no tenia cap dobber, li vaig manllevar mil duros, per fer sa casa i es forn, que m'ho va fer En "Joan Muliné" (picapadrer) a escarada.

Qui éreu els qui fèiu feina al forn?

Érem mumare i jo, i es dissabtes venia es meu germà Guiem, perquè hi havia més feina.

Quants de pans fèieu?

Això no és com ara que fas pans sense sebre quants vendran a comprar-ne, sinó que sa gent duia senaies o senaietes amb farina de ca-seva, tants de quilos com pans volien.

I a quant anaven els pans, abans?

Els pans abans anaven a una peça de quatre, és a dir, a 10 cèntims es quilo, i es de dos quilos a dues peces. Ses ensaimades anaven a 10 cèntims o a 15, segons es tamany.

I a la llenya, com ho fèieu?

Sa llenya la mos duien, la compràvem, anava a 25 cèntims es feix.

No llogareu ningú per ajudar-vos?

No perquè quan feia tres anys que tenia es forn me vaig casar, això fou l'any 35, el dissabte de Sant Joan, i sa dona m'ajudava, ara que també venien dues dones a ajudar-mos un poc; madó Maria "Fustera" i Na Francisca "Serró".

Idò, com m'heu dit abans, la gent no devia venir a comprar o cercar els pans al forn?

No, jo duia es pa a ca-seva amb una bicicleta o amb una somera.

Quines hores eren les de fer feina?

Mos posàvem a pastar a les tres i entre tot acabàvem a les vuit d'es matí

Des de que l'obríreu, sempre heu estat en es forn?

No, jo vaig haver d'anar a sa guerra civil, hi vaig anar dos pics. Sa primera vegada llogàrem es forn a un felanitxer casat amb Na Francisca "Moscari", i es segon pic el tencàrem. Acabada sa guerra el tornàrem obrir.



El temps de la guerra, va pujar el pa?

Es clar, com que el blat va pujar, el pa també, anava a 25 pessetes.

El que us degué desplaçar de la feina, fou el perdre la vista, no?

Sí, quan vaig perdre sa vista no me movia d'es portal, resava es rosari amb ses dones, no feia res pus. Però va venir unhome i em va dir perquè no venia cupons d'es cegos, jo li deia que no, però tant va punyir que vaig acabar venent-ne, i li don ses gràcies, perquè allò me va fer tornar a sa vida, em va donar vida.

I el forn, qui el dugué?

Vaig partir sa casa i sa terra a n'ets al-lots, i es forn va quedar an En Chaves, que és el qui el du.

Supòs que ja no heu tornat a pastar ni a fer pans?

Sí, idò ne fets; si me necessiten als hi ajud.

Vos ha agradat haver estat forner?

Sí, n'estic molt content, m'ha donat moltes satisfaccions, sempre m'ha agradat.

Moltes gràcies.

Margalida Oliver.